Εὐχαριστῶ τοὺς φίλους μου καὶ μὲ τὸ παρκπάνω,
ὑποδοχῶν ἂς γεννηθῇ εὐγενεστάτη ἀμιλλα,
ὑποδεχθῆτε δὲ κ' ἐμὲ ὡσὰν κ' ἐγὼ νὰ ρθάνω
ἀπὸ τὰς χώρας τῶν Μαλλῶν, τὰ Σοῦσα, τὰ Γαυγάμηλα.

—

(Ἀρχίζει ὁ χορὸς
νὰ ψάλῃ ζωηρός.)

—

Κάμετε τόπον οἱ στραβοὶ
εἰς τῶν Ρωμηῶν τὸ χαρμα,
κάμετε τόπον νὰ ὁιαβῇ
τὸ πύρινόν του ἅρμα.

—

Βαρδᾶτε καὶ πλακόνει
ἐκ τῆς Κελκυθοῦς
γεμάτος ἀπὸ σκόνη
καὶ σκόρδων ὁρμαθούς.

—

Ρίξετε καμμιὰ ρουκέτα,
κουμπουριαῖς καὶ καρυοφύλλια,
ράνετέ τον μὲ μπουκέτα,
παπαρούναις καὶ τριφύλια.

—

Ἐμπρός, χωρὶς νὰ ἐντραπῇς,
'στὸν Κωνσταντόπουλο νὰ 'πῇς
τοὺς νικητὰς νὰ λυπηθῇ
κ' ἀμέσως νὰ παραιτηθῇ.

—

Πλακόνουν τόσοι Βουλευταὶ
κ' ἐκεῖνος ἐπιμένει,
καὶ σαίνονται οἱ νικηταὶ
σὰν νἄναι νικημένοι.

—

Εἰπέ του νὰ σκεφθῇ
σὰν νομιμόφρων γέρων
πῶς ἔτσι θὰ βλαφθῇ
τὸ γενικὸν συμφέρον.

—

Πές του νὰ μὴ μᾶς ρέβῃ,
ν' ἀφήσῃ πιὰ τάστεῖα,
γιατὶ δὲν χωρατεύει
καθόλου ἡ νησταία.

—

Δὲν πρέπει πιὰ ν' ἀργῇ
ἀφοῦ γυρεύουν κ' ἄλλοι
νὰ γίνουν Ὑπουργοὶ
καὶ στέκουν μὲ τὸ κιόλι.

—

Πές του αὐτὰ τοῦ χάχα,
ποῦ ὠνειρεύθη κόμμα...
οἱ συγγενεῖς του τάχα
δὲν 'χόρτασαν ἀκόμα ;

—

Μήπως δὲν εἰκονόμησε
τὸν κάθε κουτσοδόντη ;...
ἢ μὴ κ' αὐτὸς ἐνόμισε
πῶς εἶναι Πίτ τωόντι ;

—

Τί ἄλλο ;... ἐθκυμάσθη
τὴν τάξιν πῶς ἐκράτησε,
καὶ Πίτ ἐπωνομάσθη
κ' ὡς Πίτ 'στὴν πήτα 'πάτησε.

—

Φ.—Εὐχαριστῶ τοὺς φίλους μου δι' ὅλας τὰς θυσίας,
ἀλλ' ὅμως μὴ βιαζεσθε περὶ τῆς Ἐξουσίας
καὶ δὲν ὑπάρχει κίνδυνος τῆς πείνας νὰ ψοφήσωμε...
ἐφάγαμε τὸν γαϊδαρο καὶ τὴν οὐρὰ θ' ἀφήσωμε ;
Ἢ σήμερον ἢ αὔριον κ' ὁ Πίτ θὰ τὰ κορδώσῃ
καὶ τὸ Κουβέρνο πρὸς ἡμᾶς τοὺς νικητὰς θὰ δώσῃ,
καὶ τότε πιὰ τὸ γαλα του καθεὶς θὰ ἐκμυζήσῃ,
ὁποῦ μ' ὀξεῖς λαρυγγισμοὺς καὶ ζήτω διερράγη,
κ' ἂν ἡ Ἑλλὰς προώρισται νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ
καὶ πᾶς πεινῶν προώρισται νὰ φάγῃ καὶ θὰ φάγῃ.

—

Καὶ τώρα, φίλε Περικλῆ, 'στὸ ἅρμα μου ἀνάβα
καὶ δίχως νὰ σὲ 'δῇ κανεὶς πρὸς τὰ Πατήσα τράβα,
κ' ὅταν γυρίσῃς συν Θεῷ εἰς τὰς 'Αθήνας 'πίσω
μὲ τὴν αὐτὴν ὑποδοχὴν κ' ἐγὼ θὰ σὲ τιμήσω.

—

(Ὁ Περικλῆς κρυφὰ κρυφὰ πηγαίνει 'στὰ Πατήσα
κ' ἀπὸ τὴν σκόνη κατασπρος ἀμέσως ἐπιστρέφει,
κ' ἀνταποδίδει πρὸς αὐτὸν ὁ Φασουλῆς τὰ ἴσα
καὶ μ' ἀγγουρόφλουδα χλωρὰ τὴν κεφαλήν του στέφει.
Κ' ἀρχίζει πάλιν τελετὴ κ' ὑποδοχὴ δευτέρα,
τῆς τελετῆς τοῦ Φασουλῆ κατά τι λαμπροτέρα,
καὶ λέγονται καὶ γίνονται τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια
καὶ καίουν ὡς ἐκ περισσοῦ κ' ὀλίγα ρακανίδια.)

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

—

Ὁ Γιάννης ὁ Τρικούπης ἐκ τῶν ἀρίστων νέων
καὶ Βουλευτὴς πρώτης πλήρης ἀρχῶν γενναίων,
ἠρραβωνίσθη τώρα μὲ κόρην ζηλευτὴν,
ἤγουν μὲ τὴν Πιπίτσα Χατζῆ 'Αθανασίου,
κ' εὑρῆκε ἡ Πιπίτσα τοιοῦτον Βουλευτὴν
κ' ἐκεῖνος κόρην οἴκου μεγάλου καὶ πλουσίου.

—

Μετὰ πολλῶν ἐπαίνων σᾶς συνιστῶ καὶ πάλιν
εἰκονογραφημένην Μαιευτικὴν μεγάλην.
Τριάντης ὁ συγγράψας, ποῦ κάμνει τόσον κρότον
ὡς ἰατρὸς τὰ μάλα καὶ μάμμος ἐκ τῶν πρώτων.

—

Γιὰ πιάνο ἐμβατήριον ὡραῖον « ἡ Ἑλπὰ, »
τοῦ Μοντεσάντου ἐμπνευσις, δοκίμου μουσικοῦ,
ποῦ εἶναι μόνη ὅτ' αὐτὸν ἡ μουσικὴ δουλεμὰ
κ' οἱ κόποι του ὡς φαίνεται δὲν πᾶνε τοῦ κακοῦ.

Ὁ Ῥωμηὸς γνωστὸν σᾶς κάνω — πῶς 'στὸ σπῆτί μου ἀνίδη,	μὲ Χημεῖον μὲ μιὰ μάνδρα — μὲ μεγάλ' οἰκοδομὴ,
'στὴν Νεάπολιν ἀπάνω — κ' ἀπὸ τοῦδε συνφρεύει	καὶ μιὰ χήρα δίχως ἄνδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμή.
μὲ ξενοδοχεῖο Ξύδη, — ὀρθὸ 'στὸ λάδι τρεῖς 'στὸ ξύδι,	

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίννης» τῆς καλῆς, ὁδὸς τοῦ Προυσσείου κονιορτὸς πολύς.